

זכיר

משולל מקדושת יום השבת עכ"ל ר"ח
 בקיור, עוד שם פ"ז בשער הקדושה
 שפי' התקדש האדם עלמו צימי החול יוכל
 בנקל לקבל אור קדושת שבת כי קדושת
 השבת היא קדושה עליונה מאד מאור
 האלילות ואי אפשר לאדם להשיגה מפני
 שהוא מלוכס בששת ימי החול ששולטים
 בו הל"ט מלאכות מל"ט קללות כנ"ל והוא
 כמשל האדם שהוא בחושך כשילא פתאום
 לאור לא יוכל להנות ממתיקות האור ולזה
 לריך לזכור השבת מאחד בשבת כי מלת
 זכור הוא מקור שלעולם לריך לזכור
 קדושת השבת לקדשו פי' כדי שתוכל
 לקדשו ולקבל קדושתו, ולכן נכון הוא
 ציוס השפי לשוב בתשובה שלימה ולהתודות
 בכל מדה שפגם בששת ימים כדי לקבל
 אור שבת כראוי, וכל הקדושות הנוהגות
 ציוס שבת שהם קדושת המחשבה קדושת
 הדבור והענוה חייב להתנהג בהם צימי
 החול כדי שכאשר יבוא יום השבת יוכל
 לקבל אור הנשמה יתירה כראוי, ועיקר
 תקון הנשמה הוא על ידי עסק התורה
 וכוונת התפילה ויריות מזה שכאשר יבא
 יום השבת יהיה נקל לו טהרת המחשבות
 מטעם הנ"ל ע"כ מר"ח קיור כוונתו
 וע"ש באורך:

הב"ר ה' ראוי לזכור ולהיות נגד
 עינינו תמיד בענין שמירת שבת
 בדרך כלל, ולהצין למה הפליגו חכמז"ל
 בשמירת השבת שהוא כקיום כל האורה
 ושקול שבת כו' וכן להיפך שמחלל שבת
 הוא כעובד עכו"ם כמ"ש רש"י הוף פ'
 שלח לך, ואמרו בזה"ק יתרו ושקול שבת
 לקבל אורייתא כולה ומאן דנטיר שבת כאלו
 נטר אורייתא כולה, ואמרו במדרש מלינו
 בתורה ובנביאים ובכתובים ששקולה מלות
 השבת כנגד כל המלות, בתורה (בשלח)
 עד אנה מאגתם לשמור מלותי ותורתי ראו
 כי ה' נתן לכם השבת וגו' בנביאים שנאמר
 (ישע"י) שומר שבת מחללו ושומר ירו
 מעשות כל רע בכתובים שנאמר (תרי עשר)

ב

ועל הר סיני ירדת ודברת עמהם מן
 השמים ותתן להם משפטים ישרים ותורות
 אמת חקים ומלות טובים ואת שבת קדשך
 הודעת להם ונתבאר מכל זה ששמירת שבת
 הוא תועלת גדול לבני ישראל בין לדיקים
 גמורים בין לבעלי תשובה, והענין נתבאר
 באורך ברמ"ע ובשע"ק ובס' בנ"ח ע"ש
 ותוכן כוונתם הוא זה הנה ידוע שרלה
 הקב"ה לזכות את כל אחד מישראל ולקדש
 כל רמ"ח אבריו ושס"ה גידיו להיותם
 קודש לה' כדי שישרה עליו הנשמה הקדושה,
 שגם הוא כלולה מרמ"ח אברים ושס"ה
 גידין רוחניים והגוף הוא לבושה ונרתקה
 ולכך נתן לנו תורתו הכלולה מתרי"ג
 מלות כל מילה מחזיק אבר אחד ושורה
 עליו אבר של הנשמה הקדושה עד תשלוס
 כל רמ"ח אברים ושס"ה גידין, וכל עוד
 שלא קיים כלם עדיין הוא חסר אברים
 מנשמתו ושורה במקום ההוא נפש הטמאה
 שעשה האלקים זה לעומת זה, ומאחר
 שלא כל אדם יוכל לזכות לזה מפני כמה
 מניעות שהרבה מהמלות נוהגים בצני אדם
 פרטים ובזמנים פרטים והרבה אין נוהגים
 עכשיו בגלות, ולכך הגחילו השי"ת מתנה
 טובה ושבת שמה שפי' שמירתו כהלכה
 הוא כקיים כל התרי"ג מלות בפועל כנ"ל,
 ועי"ז עושה לבוש רוחני על כל רמ"ח
 אבריו ושס"ה גידיו ושורה עליו הנשמה
 קדושה כולה ואז יבוער רוח הטומאה ממנו
 כי כשזה קם זה נופל כהמם דוגג מפני
 אש ומזה נתבאר שאם אדם מישראל רוצה
 לגשת אל הקודש ולהיות לדיק גמור אין
 לו שום תקנה אחרת רק על ידי שמירת
 שבת כהלכתו כי אז שורה עליו הנשמה
 קדושה בשלימות כאלו קיים כל התרי"ג
 מלות בפועל וזה יאפשר להיות לדיק
 בארץ וזה נבין מה שאמרו חכמז"ל אלמלא
 שמרו ישראל שני שבתות (הכוונה כדי שגם
 הששת ימים שבנתיים יהיו ג"כ קדושים
 בקדושת שבת במקל"ל) מיד היו
 נגאלין כי ידוע שאין בן דוד בא עד שלא
 יהיה

ובן אדם יחזיק בה שומר שבת מחללו ושומר ידו מעשות כל רע, ור"ל שבין לדיק ובין רשע לכך אמר כפל לשון אנוש ובן אדם כי על שניהם הוא אומר בין לדיק ובין רשע אשריהם אם שומרים שבת כהלכתו וזתנאי אם שומר ידו מעשות כל רע ר"ל שלא יעבור על שום לא חטשה כי שב ואל תעשה יש ביד כל אדם לקיים, ובשומרו שבת כהלכתו כמו שבארנו אזי אשריו כי אז ישרה עליו הנשמה קדושה בכל רמ"ח אבריו ושם"ה גידיו והנפש הטמאה ששורה עליו מעונותיו תסתלק ותברח כהמם דוגג מפני אש כי כשזה קם זה נופל ואז הוא כלו קדוש לאלוהיו ע"כ, והחי יתן אל לבו התועלת הנפלאה הזו לנפשו רוחו וגשמתו וישמור את השבת כהלכתו וטוב לו בעוה"ז ובעוה"ב, ובספר קנה חכמה וראשית חכמה האריך בענין זה מאד וזמה שכתבתי די למצין: וה' ברחמיו יזכנו להיות משומרי שבת כהלכתו אשר על ידי זה נוכח להגאל במהרה אמן כן יהי רלון:

יהיה בישראל שום חטא ועון, ועד שיקיימו כל התרי"ג מצוות (ועיין לקמן) וזה ממש אי אפשר כנ"ל, ע"כ אין תקנה לזה עד שישמרו שבת כהלכתו או שיהי' חבלי משיח להכריח אותנו עד שנהיה קדושים וטהורים (כמו שיתבאר עוד לקמן) וכן אם ירנה האדם לעשות חטובה שירצה על כל עונותיו בין הידועים לו ובין שאינם ידועים שתקנתו לקיים חבילות של מצוות כמו שאמרו חכמיו"ל, ובפרט אם חלל שבתות שהוא כעצ"ז כנ"ל או אם עבד ע"ז ממש או שהיה בו מדות הרעות כגון הגאווה והכעס וכיוצא בהן שהן כאילו עובד כו"ס (כמו שיתבאר לקמן) ואם ירצה לעשות חטובה שלימה היה לריך לקיים כל התרי"ג מצוות וזה אי אפשר כנ"ל, אבל אם שומר שבת כהלכתו אזי יוכל לתקן הכל וסר עונו וחטאתו תכופר וזה שאמרו חכמיו"ל בגמרא שבת כל השומר שבת כהלכתו אפילו עובד כו"ס כדור אנוש מוחלין לו שגא' (יש"י י"ו) אשרי אנוש יעש' זאת

זכירת יציאת מצרים

מהרב דבארדימשוב

מהרב מרפא לנפש

כלל הראשון שורש מצוות זכירת יציאת מצרים ידוע

זכירת יציאת מצרים תועלת הנמשך מזכרון זה הוא כי יציאת

הוא ומפורסם מה שאמרו חכמיו"ל במשנה (זכרות)

למען תזכר את יום

מצרים הוא לעינים לנו להורות חסדי הבורא יתברך שמו ונודעה יד

צאתך שהוא מצוות עשה ביום זכירה, וכתב זכור את היום הזה אשר ילחם ממלכים וחמשים פעמים הזכר בתורה ענין יציאת מצרים וגם בכל התפילות והברכות אנו אומרים זכר ליציאת מצרים לפי שהגם הזה הוא גם כן אות ומופת גמור בחידוש העולם שאנו חייבים צפרסומו כנ"ל בזכירת שבת, ובשל"ה האריך מאד בטעם של דבר על פי נגלה וגסתר מספר עבודת הקודש ע"ש וקלור כוונתו נעתיק, וזה לשונו וסוד התורה כלה הוא

ה' את עבדיו בכל נפלאותיו אשר סבבונו גם סבבונו ואשר בחר בנו מכל עם ורוממונו מכל לשון ובאהבתו אותנו הוציאנו בחמשים שערי טומאה, והכניסנו מחמשים שערי קדושה, ומגודל החיוב חובה יתירה נודעת לנו שאנחנו נקראים בשם בנים כאמור בני בכורי ישראל, וכל מי אשר חלק לו אלקים בבינה ידע וישיביל מה שאנו נקראים בשם בנים בזה יוכל כל הטובות כי אב משתוקק תמיד להשפיע

הוא יליאה מלרים כמו שכתב (יתרו) אגבי ה' אלהיך אשר הולאתיך מארץ מלרים תלה קבלת מלכותו ביליאת מלרים ועל יסוד זה בנה כל הבנינים ואמר כמה פעמים אני ה' המוליא אתכם מארץ מלרים (ופי' רש"י ז"ל על מנת כן פדיתי אתכם שתקבלו גזרותי אפילו הן כבדות עליכם)

וזה כי מיליאת מלרים התבאר להם השרשים והיסודות באמונ' בראות עיניה' כי ה' אלהינו יתברך הוא הבורא כל העולמות ופועל כל הפעולות ואשר לו הכח והממשלה לעשות בהם כרצונו בכל זמן ובכל עת שירלה כמו שעשה במלרים ששינה טבעי העולם ועשה בשבילנו אותות מחודשים גדולים ועלומים ואלהנו הוליא משם וקרבנו לעבודתו וקדשנו במלותיו, וראוי ג"כ זה כנגד זה כי זכרון נפלאותיו וגוראותיו לא יעבור מתוך היהודי ולא יסוף מזרעם כל ימי עולם, ולזה אמר למען תזכור את יום וגו' כי עם כל הדורות ידבר ולקיים כל זה נתחייבנו בקבלת מלכותו וגזירותיו שישאר ממנו בפינו, ורישומו ניכר בכל אברינו היות התורה וקיום מלותיה תמיד לילה ויומם לא נחשה וזה אמרו והיה לך לואת על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת ה' בפיך כי ביד חזקה וגו' (בא) כי אלו לא הוליא הקב"ה כו' הרי אנו ובנינו וכו' ולא קבלנו התורה, ומי הגורם לקבלת התורה יליאת מלרים של מעלה ושל מטה נמלא יליאת מלרים סוד ויסוד כל המלות ע"כ ועיין שם עוד באורך, וכן איתא בחובת הלצבות בשער ע"ה פרקו' ע"ש ואמר שמאדם הראשון ועד מתן תורה היו מחויבים כל בני אדם עבודה כוללת והם כל התורות השכליות בעבור טובות הבורא הכוללת כל בני אדם בצריאתם וחיותם וזן ומפרנס אותם (כנ"ל בז"ש) וכאשר בחר בנו מכל עם בהוליאנו ממלרים חייבים על זה עבודה יתירה על עבודה הראשונה והוא התורה השמעיות (ר"ל החקים) אחר שהזהיר והעיד על תורה השכליות, כי כל אדם חייב בחוספת עבודה כפי חוספת הטובה שמקבל מאמו יתברך ע"ש באורך וז"ש וזכרת כי עבד היית בארץ מלרים ושמרת ועשית את כל החקים האלה :

הבב"ה ראו לנו לזכור בזכירת יליאת מלרים מה שאמרו חכמנו"ל, שאותו גימל 8

הבב"ה ראו לנו לזכור בזכירת יליאת מלרים מה שאמרו חכמנו"ל, שאותו גימל 8